

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου στην Ι.Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου Ακραιφνίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Το Σάββατο 7 και την Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου, εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου, με την άδεια του οικείου Μητροπολίτου Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεωργίου, προεξήρχε της πανηγύρεως της Ιεράς Μονής Γενεθλίου της Θεοτόκου (Πελαγίας) Ακραιφνίου.

Την παραμονή της εορτής χοροστάτησε στον πανηγυρικό αναστάσιμο Εσπερινό πλαισιούμενος από Ιερείς της περιοχής.

Προ της απολύσεως του Εσπερινού τελέσθηκε Αρτοκλασία στον αύλειο χώρο της Μονής και ακολούθησε κήρυγμα.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του αρχικά ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη

Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεώργιο για την άδεια που του έδωσε για να λειτουργήσει στην Ιερά Μονή και μετέφερε τις ευχές του στην Ηγουμένη, τις αδελφές της Ιεράς Μονής, στους Άρχοντες του τόπου και σε όλους τους Χριστιανούς.

Στην συνέχεια με την ευκαιρία της εισόδου μας στο Νέο Εκκλησιαστικό έτος και την εορτή της Γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου είπε ότι πρέπει να θεωρούμε κάθε ημέρα ως εορτή. Άλλωστε, κάθε ημέρα υπάρχουν εορτές του Χριστού, της Υπεραγίας Θεοτόκου και των Αγίων.

Έπειτα αναφέρθηκε στο πως θα ζούμε εορταστικά την κάθε ημέρα και παρουσίασε αυτόν τον εορταστικό τρόπο ζωής. Για παράδειγμα, ανέφερε ότι πρέπει να αισθανόμαστε την Πρόνοια του Θεού, ότι μας αγαπά ο Θεός, ότι ανήκουμε στην μεγάλη οικογένεια της Εκκλησίας, ότι έχουμε βοήθεια από την Υπεραγία Θεοτόκο και τους Αγίους και συνέχεια θα πρέπει σε όλα τα προβλήματα να κάνουμε καλούς λογισμούς.

Κατέληξε ότι, δυστυχώς, σήμερα προτείνονται άλλοι τρόποι ζωής που δημιουργούν ανησυχία. Εμείς, όμως, θα πρέπει κάθε ημέρα να ζούμε εορταστικά.

Ανήμερα της Εορτής χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Ιεράς Μονής. Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν Ιερείς από τα γύρω χωριά καθώς και Ιερείς προσκυνητές από άλλες Μητροπόλεις.

Στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού, επειδή συνέπεσε να είναι Κυριακή, και μάλιστα Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, και στο πως η Υπεραγία Θεοτόκος, της οποίας την γέννηση εορτάζουμε, έζησε τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού στην ζωή της.

Ανέλυσε το χωρίο του Αποστόλου Παύλου: «Χριστώ συνεσταύρωμαι· ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλάτ. β΄, 20)

Είπε ότι ο Απόστολος Παύλος σταύρωσε τον παλαιό άνθρωπο και μέσα του ζούσε ο Χριστός. Ανέφερε το παράδειγμα της εγκύου γυναίκας, κατά τον άγιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο, η οποία αισθάνεται μέσα της το έμβρυο και προσαρμόζει όλη την ζωή της σε αυτό το γεγονός.

Αυτό το έζησε κυρίως η Υπεραγία Θεοτόκος. Σταυρώθηκε με το να αφιερωθή τελείως στον Ναό, στα Άγια των Αγίων, και έπειτα συνέλαβε εκ Πνεύματος Αγίου τον Χριστό. Έτσι, κατάλαβε στον τέλειο βαθμό αυτό το χωρίο του Αποστόλου Παύλου.

Κατέληξε ότι όλοι οι Χριστιανοί πρέπει να έχουμε ζωντανή σχέση με τον Χριστό, όχι γνωσιολογικά και συναισθηματικά, αλλά εμπειρικά.

Και πάλι ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος για την άδεια που του έδωσε και μετέφερε τις ευχές του σε όλους.

Προ του «δι' ευχών», τελέσθηκε σύντομη λιτανεία περίξ του Καθολικού, δέηση υπέρ των κεκοιμημένων στην Ιερά Μονή και στην συνέχεια Αρτοκλασία στο προαύλιο της Μονής.

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας η Γέροντισσα Σιλουανή και οι αδελφές προσέφεραν πλούσιο κέρασμα στους επισήμους και τους πολλούς προσκυνητές του Μοναστηριού.

